

tarjuszowi lub jego obrońcy, pozostawiając zarazem notariuszowi termin dwutygodniowy do złożenia podania o zrzeczeniu się stanowiska.

§ 9. Jeżeli notariusz nie złoży w terminie podania o zrzeczeniu się stanowiska, prezes sądu apelacyjnego prześle akta postępowania wraz ze swą opinią Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

804.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 28 grudnia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie rejestracji spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na podstawie art. 154, ustęp 5 prawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 602) zarządzam co następuje:

§ 1. Do czasu wydania jednolitych przepisów o urządzeniu i prowadzeniu rejestru handlowego, przewidzianych w art. XXXIX § 2 przepisów wprowadzających kodeks handlowy, należy wpisywać w dotychczas prowadzonych rejestrach spółek z ograniczoną odpowiedzialnością dane, które prawo o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością nakazuje zgłosić do rejestru handlowego.

§ 2. Do wpisów tych należy stosować dotychczasowe przepisy o urządzeniu i prowadzeniu rejestru handlowego oraz przepisy o postępowaniu w sprawach rejestrowych ze zmianami, wynikającymi z przepisów prawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

805.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 grudnia 1933 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie czasu pracy osób, zatrudnionych w przemyśle przewozowym.

Na podstawie art. 3, 4 i 20 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7), przy uwzględnieniu numeracji artykułów, użytej w jednolitym tekście tej ustawy (Obwieszczenie z dnia 25 października 1933 r. — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 734), zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia obejmują zatrudnionych w przemyśle przewozowym:

- a) woźniców ciężarowych pojazdów konnych, ich pomocników oraz stajennych;
- b) kierowców samochodów ciężarowych i ich pomocników;
- c) kierowców autobusów, ich pomocników oraz konduktorów;
- d) osoby, którym powierzono wykonywanie w czasie przewozu czynności, związanych z opieką nad towarami, bagażem lub osobami oraz z ładowaniem i ekspedycją.

§ 2. Normy czasu pracy, ustalone w art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu, mogą być w stosunku do osób, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, zastąpione innymi normami z tym jednakże, aby czas pracy nie przekraczał 10 godzin na dobę oraz 624 godzin w okresie 13-tygodniowym.

§ 3. Zarówno w dni powszednie, jak w niedzielę i w dni świąteczne te z pośród osób, wymienionych w § 1, które są bezpośrednio odpowiedzialne za stan pojazdów lub zwierząt pociągowych, mogą być zatrudnione przy obrządzaniu, czyszczeniu, karmieniu i pojeniu zwierząt pociągowych łącznie najwyżej w ciągu 3 godzin poza normami czasu pracy, przewidzianymi w § 2, przy niezbędnych zaś robotach, poprzedzających wyjazd samochodu ciężarowego lub autobusu z miejsca postoju, jak również przy niezbędnych robotach następujących po powrocie do miejsca postoju — łącznie najwyżej w ciągu 2 godzin, poza normami, przewidzianymi w § 2.

§ 4. Po przepracowaniu normy dobowej (§§ 2 i 3) pracownik, objęty niniejszym rozporządzeniem, powinien otrzymać co najmniej 10-godzinny okres wypoczynku nieprzerwanego, wolnego od wszelkich obowiązków służbowych.

§ 5. Do czasu pracy, określonego niniejszym rozporządzeniem, nie wlicza się czasu, pozostawio-